

Hatırın Âlemden Büyük Efendim

– HaticeEğilmez · 11 Haziran 2011

Sevdik seni ey Nebi, sılaya dönüş gibi. Gönüller sana yandı, lâl oldu ateş gibi.

Kapkaraydı ufuklar Efendim, doğmasaydın.
Kurumuştı topraklar, nur olup yağmasaydın.

Söz susar kutlu adın, hatıra geldiğinde.
Gün tutulur Resulüm, gül yüzün güldüğünde.

Yaralıydı gönlümüz varlığın olmasaydı.
Çaresizdi aklımız izini bulmasaydı.

Gözümüzden dökülen yaş değil, matem oldu.
Sen gidince Efendim, ümmetin garip kaldı.

Dünyanın değeri yok, hatrın âlemden büyük.
Sana kavuşmak ödül, bittiğinde yolculuk.

Gölgen olsaydık keşke, dolansaydık ardında.
Yok mudur bir yer bize, Nebi'm senin yurdunda?

Su oldun serap değil, çöllerde kalanlara.
Yol gösterdin, şaşırıp sırlara dalanlara

Fikrimiz yaralansa merhemi sen olursun.
Kalbe endişe dolsa devası gül nefesin.

Yaratmadan eşyayı, ilk önce seni sevdi.
Sana "Habibim" dedi, mülkün gerçek sahibi.

Biz nasıl sevmeyelim, Malikü'l Mülk severken.
Ruhumuz titremeli sana salât ederken.

Yetimsin inci gibi, fakat yalnız değilsin.
Gül yüzlü Peygamberim, birsin Bir'den gelirsin.

Seni sevmek kurtuluş, gerçek sırra ermektir.
Aynanın arkasını dolaşmadan görmektir.

Ölüm sana geldi ya, güzel bir şey olmalı.
Dosdoğru yoldan gittin, mümin sana uymalı.